

РЕШЕНИЕ

№ 762

гр. София, 10.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7439** по описа за **2019** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение № 106287 от 02.05.2019г. по НАХД № 19501/2018г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 10-ти състав е отменено Наказателно постановление (НП) № СФИ18-РД29-128/27.09.2018г., издадено от Заместник кмета на Столична община (СО), с което НП на [фирма] е била наложена имуществена санкция в размер на 300лв. за нарушение на чл.28а от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община (НРУИТДТСО).

Срещу решението е подадена касационна жалба от СО, в която се твърди, че решението е незаконосъобразно и неправилно, постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Неправилно СРС не кредитирал показанията на актосъставителя Н. и на свидетеля при извършване на проверката Н. относно ползваната от наказаното дружество площ за осъществяване на търговска дейност (около 10кв.м.). Управителят на дружеството подписал без възражения констативния протокол и акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и не подал възражения. Като не кредитирал показанията на Н. и Н., СРС неправилно стигнал до извода, че реално ползваната от дружеството площ

надхвърляла само с 0,76кв.м. разрешената на дружеството площ от 5кв.м. Така съдът неправилно приложил чл.28 от ЗАНН като приел малозначителност на деянието. В случая не били налице нито многобройни, нито изключителни смекчаващи отговорността обстоятелства. Нарушението било формално и не било необходимо настъпването на вредни последици. Цитира се съдебна практика в този смисъл. Касаторът не споделя петте изводи на СРС относно малозначителността на извършеното административно нарушение номерирани на стр.6 от решението: 1) надхвърлянето на ползвана площ само с 0,76кв.м.; 2) разположението на масите и столовете съобразно приложена схема от 23.03.2018г.; 3) въпросът дали масите били заети от клиенти или не, който въпрос касаторът счита за ирелевантен; 4) обстоятелството, че нарушението е първо за дружеството – този въпрос бил отчетен при определянето на размера на наказанието в минимален размер; 5) Съгласно констатациите на проверяващите органи, дружеството ползвало общински терен като плащало такса само за половината от действително заетата площ.

В съдебно заседание касаторът не изпраща представител.

Отвътното дружество се представлява от адвокат Ж., който моли съда да отхвърли касационната жалба и да остави в сила решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Прокурор К. от СГП моли съда да уважи касационната жалба и да потмени решението на СРС.

По допустимостта на касационната жалба:

По делото няма доказателства за датата на връчване на съобщението за решението на касатора, поради което съдът приема, че жалбата е подадена в срок и следва да бъде разгледана по същество.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

От фактическа страна:

Настоящият съдебен състав намира, че първоинстанционният съд правилно е установил фактическата обстановка по делото.

На [фирма] (по-долу – дружеството) е било издадено разрешение за ползване на общинска площ от 5кв.м., на която да разположи маси и столове към кафе – аперитив. Разрешението се е отнасяло за времето 01.06.2018г. до 30.06.2018г. По делото са представени схеми (л.7, обяснителна записка на л.8 и л.37), отнасящи се за предишни периоди, според които при ползване на двойно по-голяма площ (10кв.м.), на тази площ може да се разположат седем маси с по четири стола. Тези схеми, макар и изготвени от частен изпълнител, са приети и заверени с печат от самата община. Към първата схема е приложена и обяснителна записка, според която една маса за клиенти заема площ от 1,44кв.м. Не е посочено изрично дали в тази площ се включват и столовете. Като се има предвид обаче, че за седем маси със столовете се предвижда площ от общо 10,08кв.м., то очевидно площта за една маса от 1,44кв.м. включва и четирите стола към нея (10,08кв.м.:7 броя маси със столове = 1,44кв.м.). Отделно от това в самите схеми са посочени размери - „маса 60/60см, стол 35/35см“). От това следва, че една маса със стол действително заема приблизително площ от 1,44кв.м.

На 18.06.2018г. служители на общината са извършили проверка на дружеството на място. В раздел „констатации“ към приложения констативен протокол (КП) се сочи, че пред обекта са разположени четири броя маси с по четири стола, които заемали 10кв.м. Тези данни от КП са отразени и в издадения на 21.06.2018г. АУАН. Нито в

КП, нито в АУАН е посочен начинът, по който е установен размера на заеманата от масите и столовете площ.

Пред съда свидетелите Н. (актосъставител) и Н. (свидетел при извършване на проверката - КП) заявяват: „ ... не сме мерили масите и столовете каква площ заемат, а констатацията ... я направихме на база визуална преценка.“ (Н., в с.з. от 05.02.2019.). „ ... с крачки и видимо преценихме ...“, както и спрямо оградата (Н., в с.з.от 03.04.2019г.). Дори да се приеме за несъществено противоречието, че единият свидетел говори за крачки, а другият не ги споменава, то остава безспорен фактът, че точно замерване не е направено. На някои от масите имало клиенти (св.Н.).

От представен по делото предишен КП (л.11) става ясно, че при проверка шест дни преди проверката, по която е издаден АУАН, на място са били установени три броя маси с общо девет стола, които са заемали площ (според КП) от 5кв.м.

Действително и КП, и АУАН са подписани от управителя на дружеството без възражения.

От правна страна

Съдът намира, че в производството и при постановяване на решението на СРС, не са допуснати нарушения на процесуалния закон. Пред СРС са събрани достатъчно доказателства, съдът е обсъдил подробно и задълбочено фактическата обстановка по случая, въз основа на нея е направил следващите се правни изводи, които е изложил обстойно и логично. В този смисъл, споделяйки ги, на основание чл.211, ал.1, изр.2 от АПК настоящият състав препраща към мотивите на първоинстанционното решение.

По конкретно заявените в касационната жалба пороци:

Съдът намира за неоснователен довода на СО, че СРС не кредитирал показанията на свидетелите Н. и Н.. Всъщност съдът е кредитирал показанията им относно възприетите от тях факти. Не е кредитирал направената от тях преценка колко е била заетата от масите площ. Измерването с крачки, визуално, спрямо ограда не може да бъде достатъчно точно в така степен, че да бъде основа на НП. Дори и да се приеме, както се твърди в касационната жалба, че четири маси с по четири стола могат да се разполагат и на по-голяма площ (по-голяма от 4 x 1,44кв.м.), то това следва да бъде установено достатъчно достоверно. Когато се правят проверки на такъв тип търговски обекти, а това предполага и на ползваната търговска площ, обосновано е проверяващите да могат да установят подобни обстоятелства с достатъчна точност, напр. посредством рулетка. С оглед казаното, не може да се прецени дали, ако е имало превишаване на разрешената за ползване площ, то е било значително или не (о,76 според СРС), а това има значение относно въпроса за маловажността.

Наведеното обстоятелство, че управителят на дружеството подписал без възражения КП и АУАН, не доказва нарушението.

Относно твърдението на касатора, че не били налице нито многобройни, нито изключителни смекчаващи отговорността обстоятелства, съдът намира за обоснована преценката на първата инстанция за маловажност, с това че ако е имало надхвърляне на ползвана от дружеството търговска площ, то това надхвърляне е било незначително малко, като съществено надхвърляне не е безспорно доказано.

С оглед всичко по-горе, обжалваното съдебно решение е правилно и следва да се остави в сила, като не са налице касационните основания в жалбата.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XX касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 106287 от 02.05.2019г. по НАХД № 19501/2018г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 10-ти състав
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.